

Першы накід рэзалюцыі Беларускай Канфэрэнцыі ў культурна-нацыянальных справах

Канфэрэнцыя жадае¹:

1. Каб на ўсіх урадовых друках, у каторых уласць зьвяртаюцца да народу на Беларускай зямлі, ужывалася беларуская мова (позвы, павесткі і інш.) і каб на „нямецкіх рублях“ былі беларускія надпісы.

2. Каб выдаваньня ў Гродні і Беластоку ўрадовыя газеты ў нямецкай, польскай і жыдоўскай мовах выходзілі і зь беларускім тэкстам.

3. Каб у часе трываньня ваеннага стану не былі робленьня ніякія новыя сьпісы жыхароў², каб зробленыя ўжо нямецкія сьпісы былі прызнаны няправільнымі і каб нямецкія ўласці апіраліся на даных старой расейскай статыстыкі 1897 году.

4. Каб у Віленскім мястowym Байраце і іншых падобных установах, дзе ёсьць прадстаўнікі грамадзянства, канечне былі і прадстаўнікі беларусаў³.

Другі накід рэзалюцыі Беларускай Канфэрэнцыі ў культурна-нацыянальных справах

Прынімаючы пад увагу:

1. што друкаваньне нямецкімі акупацыйнымі ўласцямі папяровых грошы („нямецкія рублі“), урадовых позваў і апавестак і ўрадовых газэт (у Беластоку¹ і Гродні), ужываючы спаміж славянскіх моў толькі адной польскай і выключаючы беларускую, умаляе правы беларускага народу і прымушае яго карыстацца чужой польскай мовай;

2. што ў чыста беларускіх ваколіцах, дзе пераважае каталіцкае насяленьне, нямецкія ўласці адкрываюць для народу школы польскія, а не беларускія, і гэтак прымушаюць беларускіх дзяцей вучыцца ў чужой ім польскай мове,

— Беларускай Канфэрэнцыі пратэстуе проці такой палітыкі нямецкіх уласцей як шкоднай для беларусаў і паддзяржываючай палянізацыйную работу.

Рэзалюцыя ў справах праваслаўнай цэркві

Зьезд дамагаецца:

1) каб на кошт эпархій была арганізавана камісія дзеля перакладу на беларускую мову набожных¹ кніг, друкаваўшыхся дагэтуль па-рас[ейску]², і надрукаваньня іх;

2) каб былі адкрыты нанова праваслаўныя духоўныя сэмінарыі і каб навучаньне ў сэмінарыях адбывалася ў беларускай мове;

3) каб праваслаўныя свьяшчэньнікі ў пропаведзях і ў навучаньні веры ўжывалі не расейскай, а беларускай мовы.

„Беларусь за Познаншчыну“

Нядаўна „Dziennik Polski“ (у № 20 з 20. I.1918) выкрыў дужа цікавы плян абмена Беларусі на Познаншчыну.

Плян гэты ўлажыў вядомы нямецкі нацыяналіст — праф. Рорбах, каторы да апошніх часоў быў вялікім прыяцелем палякаў, а цяпер запісаўся ў члены нямецка-літоўскага таварыства ў Бэрліне. Праф. Рорбах суліць Польшчы занятыя немцамі Беларускія землі за тое,